

Groeiende belangstelling voor Japan

door Floris Bijlsma

Op 15 september start een nieuwe cursus Japanse taal en cultuur met een boeiende inhoud voor een breed publiek. De Biltse docent Japanse taalverwerving Steven Hagers heeft er zin in.

De passie voor Japan begon met een jeugdige drijfveer: 'iets ontdekken ver weg'. Hagers' vader zei: 'Als je andere, verre landen wil leren kennen, moet je erover lezen.' Dat deed hij. In de literaire zoektocht sprak een boek hem bijzonder aan: een biografie over Hiro Onoda, 'Mijn 30-jarige oorlog'. Het gaat over een Japanse soldaat die in de Tweede Wereldoorlog met een groep gelegerd is op een Filipijns eiland. Zelfs jaren later willen zij niet geloven dat de oorlog ten einde is. Pas in 1973 komt Onoda, als enige nog levende, uit de Filipijnse jungle. Het boek grijpt Hagers. Hij wil meer weten van de cultuur waar deze soldaten toe hebben behoord. Hoe is het mogelijk dat deze mensen zo lang zijn blijven geloven dat de oorlog nog bezig was? Hagers verdiept zich in Japan en zo rolt het balletje tot waar het nu ligt: hij is universitair docent Japanse taalverwerving geweest in Leiden en heeft diverse boeken geschreven en uitgegeven over Japan. Met recht een kenner.

Nee in Japan

Ingetogen maar met een aanstekelijke passie vertelt hij over Japan. De inwoners zijn bijzonder beleefd; daar staan zij om bekend. Zij zullen niet gauw nee zeggen. Dat blijkt bijvoorbeeld als je de weg vraagt in Japan. Het is vaak nodig om de weg te vragen in Japan, want het land kent geen straatnamen. Huizen staan in

een blok, dat blok heeft een nummer en dat is alles wat je weet als bezoeker. Waar in dat blok iemand woont, moet je dus navragen. Als degene aan wie je dat vraagt op straat, het niet weet, zal hij dat niet snel toegeven. Kwestie van beleefdheid. Hij zal met je meelopen, een praatje met je aanknopen en ondertussen voor je uitvinden waar je moet zijn. Zo gaat dat niet alleen bij westerse bezoekers maar ook tussen Japaners onderling, want ook zij kunnen onmogelijk van iedereen weten wie waar in een huizenblok woont. Het misverstand dat bij westerlingen ontstaat door deze beleefdheden, is dat het Japans het woord 'nee' niet kent. Dat is beslist niet zo. Het Japans kent volgens Hagers zelfs diverse woorden voor 'nee'.

Moeilijk

De Japanse taal behoort tot de moeilijkste ter wereld. Dat is niet alleen omdat de taal karakters gebruikt in plaats van letters. Maar ook omdat er maar liefst drie verschillende soorten schriften door elkaar worden gebruikt, vaak ook nog in één zin. De cursus van acht avonden geeft inzicht in deze verschillende schriften. Hagers organiseert de cursus samen met docente Antoinette van der Woude in twee groepen. Allebei nemen zij een deel van de cursus voor hun rekening: Hagers geeft les aan beginners, Van der Woude aan gevorderden. Elke

maandagavond begint zij om 18.00 uur met een taalles voor gevorderden, om 19.30 uur gevolgd door een half uur over een specifiek element van de Japanse cultuur voor zowel beginners als gevorderden, waarna Hagers vanaf 20 uur les geeft aan beginners. Einddoel van de beginnerscursus is om eenvoudige gesprekjes te kunnen voeren en zicht te hebben op de complexiteit van de taal. De groep gevorderden borduurt daarop voort.

Voor de troepen uit

De cursus is bedoeld voor een brede groep. Het kan gaan om mensen die naar Japan op vakantie gaan en zich als voorbereiding willen verdiepen in de taal en cultuur. Maar ook om mensen die voor een Japans bedrijf werken en meer willen weten van de taal en cultuur waar hun collega's vandaan komen. Of om mensen die bezig zijn met Japanse culturele of religieuze stromingen zoals Aikido of Zenboeddhisme kennis te laten opdoen van de taal en cultuur uit dat land.

De start voor de cursus is niet toevallig dit jaar: Japan mag zich verheugen op een groeiende interesse uit de wereld. In de decennia na de Tweede Wereldoorlog maakte Japan een soortgelijke spectaculaire ontwikkeling door als (West-)Duitsland. Beide landen moesten worden behouden voor het communisme door een extreme vorm van kapi-

Steven Hagers is van jongs af aan al gefascineerd door de Japanse cultuur.

talisme in te voeren. Dat Japanse economische wonder stortte in de jaren negentig totaal in, nog voordat de eerste voortekenen van de wereldwijde recessie zich aandienen. Voor de troepen uit. Nu er een voorzichtig herstel op de wereldwijde markten zichtbaar lijkt, zit Japan al veel langer in de lift. Alweer voor de troepen uit. En met die economi-

sche groei trekt ook de belangstelling voor het land weer sterk aan. De cursus Japanse taal en cultuur van Steven Hagers en Antoinette van der Woude sluit daarop aan. De cursus vindt plaats van 15 sept. tot 3 nov. in Utrecht nabij Maliebaan. Meer informatie is te vinden op www.haes-producties.nl/cursussen-japanse-taal-en-cultuur/

Eerbetoon Laurenskerk

door Rascha Ravestein

Caroline Sterl reed vaak langs de Laurenskerk in De Bilt en zag hoe die beetje bij beetje gesloopt werd. 'Uiteindelijk bleef er alleen nog een hoop stenen over. Dat vond ik zó triest. Ik besloot om een schilderij te maken als eerbetoon aan deze katholieke kerk.'

Op het schilderij springen vooral de gekleurde ramen van de kerk eruit. 'Die vond ik zó mooi,' zegt Caroline. 'De ramen stellen de zonsopgang en de zonsondergang voor. Zo is de Laurenskerk zelf ook opgekomen en ten onder gegaan.' De kerkbanken lijken net zonnestralen. 'Maar je mag er in zien wat je wilt,' zegt ze laconiek. Ze hoopt dat het schilderij de oud-parochianen een mooi aandenken geeft aan hun oude, vertrouwde kerk.

Zes kleuren

Caroline schildert pas anderhalf jaar. Ze begon met een setje acrylverf met zes kleuren. 'Ik ben zelf verrast hoe het uitpakt.' Inmiddels is ze wekelijks op zolder met verf en kwast in de weer. 'Heerlijk om te doen.'

Tierlantijntjes

Ze is altijd kerkganger bij de Laurenskerk geweest. 'Twintig jaar geleden verhuisden mijn man en ik en onze peuterzoon vanuit Duitsland naar De Bilt. We kenden er niemand. Bij de Laurenskerk heb ik mij aangesloten bij het koor. Zo kreeg ik hele fijne contacten.' Nederlands sprak ze toen nog niet. 'Ik weet nog dat die aardige dames mij met de kerst gingen uitleggen wat 'frutseltjes en tierlantijntjes' betekenden,' gniffelt ze.

Caroline Sterl met haar schilderij 'In memoriam Laurenskerk'.

advertentie

Overbosch was deel van overtuin

door Henk van de Bunt

De naam Overbos(ch)laan werd op 15 december 1920 door de raad gegeven aan de weg, welke op den Soestdijkschenweg bij de Boschlaan en bij Jagtlust uitkomt. De naam werd gegeven omdat de weg werd aangelegd op grond die oorspronkelijk deel uitmaakte van de overtuin van Jagtlust.

Ad en Hanneke Boer zijn de huidige bewoners: 'Het pand droeg de naam 't Overbosch wat in het metselwerk was opgenomen. Wij wonen er sinds 1984 en hebben het metselwerk weggehakt en de naam op een houten plank gezet en op de gevel vastgezet. Het gemetselde balkon is later vervangen door een ijzeren hekwerk en door ons vervangen door een houten hekwerk. De vorige bewoners kochten het huis in 1957; dat waren de dames

van Loen en van Loen-Bijl. De een bewoonde de bovenverdieping en de ander de benedenverdieping. Ze bezaten geen badkamer, hoewel in de advertentie waarin het huis werd aangeboden wel een badkamer in aanbouw werd vermeld. Dat bleek echter een oud keukentje te zijn op de eerste verdieping'.

Kweker

'Het huis is voor 1957 ook bewoond geweest door een kweker.

De Rhododendrons en de Taxus stammen nog uit de tijd dat de kweker in het pand woonde.

Dat is voor een deel nog te zien in de aanplant van Rhododendrons links in de voortuin en de Taxus rechts in de voortuin. Achter het huis was in 1984 nog een oorspronkelijke heuvel van de overtuin van Jagtlust, waarop allerlei kleine bomen en struiken groeiden. Ook was er rechts achter het huis een schuurtje met een speciale plek voor de kolen. Aan de onderkant van het schuurtje zat een opening waardoor je de kolen kon scheppen. In het huis bevond zich een bijzonder raam op het bordes van de trap, op vloerhoogte. Je kon door het raam de kamer inkijken, maar dan moest je wel op je knieën gaan zitten'.

Het pand, nummer 74, was aanvankelijk genummerd 86. De bouwwaanvraag voor het pand werd gedaan door J.A. Kors uit De Bilt op 3 juni 1920.

Ergotherapie
Gooi en Omstreken

Om zo lang mogelijk zelfstandig thuis te blijven
Wij komen aan huis in de hele regio!

www.ergogooi.nl **035-6284810**